१५ सर्गः प्रौर्णुवीत्तेजसारातिमरासीच्च भयङ्करं । ग्रीवाञ्चास्य तथाक्राक्षीदजिजीवद्यथा न तं ॥ १२२ ॥

ज०म० प्रौर्णुवीदित्यादि। परिघञ्च हनूमान् तेजसा प्रौर्णुवीत् अभिभूतवान् कित्त्वादवृद्धिपक्षे रूपं भयङ्करं चारासीत् शब्दितवान् अस्य च निकुम्भस्य ग्रीवान्तथाक्राक्षीत् आकृष्टवान् अमागमपक्षे रूपं यथा तं नाजिजीवत् न जीवयति स्म ग्रीवामाकृष्यैव व्यापादितवानित्यर्थः भ्राजभासेत्यह्रस्वपक्षः ॥ १२२ ॥

भ० प्रौर्णुवीदित्यादि। हनूमान् तेजसा अरिं निकुम्भं प्रौर्णुवीत् अभिभूतवान् णूवव्रिष्ट्यामिति उव् क्वचिद्गुणवान् पाठः भयङ्करं यथा स्यात्तथा शब्दं कृतवान् रसशब्दे अस्य निकुम्भस्य ग्रीवां तथाकृष्टवान् यथा तं न जीवयामास ग्रीवामाकृष्य जघानेत्यर्थः कृषौ आकृषि कृषमृशस्पृशेति पाक्षिकः सिः वर्द्धोऽकिदिति ऋद्रः अनिम्त्वाद्व्रिः जीव ऋप्राणे ञ्यन्तादङ् भ्राजभ्राशभासेति पक्षे ह्रस्वः ॥ १२२ ॥

समगत कपिसैन्यं सम्मदेनातिमात्रं विटपहरिणनाथः सिद्धिमौहिष्ट नित्यां । नृपतिमतिररंस्त प्राप्तकामेव हर्षाद्रजनिचरपतीनां सन्ततोऽप्यायि शोकः ॥ १२३ ॥

इति भट्टिकाव्ये तिङकाण्डे लुङ्विलसितोनाम पञ्चदशः सर्गः ॥ १५ ॥